

Bahtiyar Vahabzade'den Mektup Var 2

– AytenDirier · 01 Mart 2009

Bildiğiniz gibi, biz bağımsızlık uğruna mücadele verdiğimiz zaman, Ermeniler, Ermenistan'da yaşayan Azeri Türklerini kovunca, biz de Azerbaycan'da yaşayan yarım milyon Ermeni'yi Azerbaycan'dan çıkardık. Gidenlerin yerine Karabağ'dan ve Ermenistan'dan kovulan Azeri Türkleri Bakü'ye yerleşti. Yukarıda bahsettiğim 'Monitor' dergisinin etrafındaki Rus kafalı gençler, Rus ve Ermenilerin Bakü'den gitmelerine üzüldü, bunu bizim için felaket sayıyorlar. Onların akidesine göre Bakü'de yaşayan Rus ve Ermeniler bizi medenileştirmiş, ama Karabağ ve Ermenistan köylerinden Bakü'ye taşınan Azeri Türkleri, şimdi bizi geriye götürüyor, başkalarından kazandığımız kültürü bozuyorlarmış. En korkuncu da şudur ki, onların fikrinde biz, hiçbir zaman Türk olmamışız. Ermeni çevresinde yaşayan Azerileri, Ermeniler, 'Türk' diye adlandırmış, bunun için de onlar kendilerini Türk saymış ve Bakü'ye taşındıktan sonra da, onlar bize, yerli Azerilere Türk olduğumuzu söylemişler. Yalnız bundan sonra biz, Azeriler de kendimizi Türk adlandırmaya başlamışız. Cahilliğin derecesini görüyor musunuz? Aslında ben onları kınamıyorum. Çünkü onlar ana dilde eğitim yapan okullarda tahsil görseydiler, bizim klasiklerimizi: Fuzuli'yi, Nesimi'yi, M.F.Ahundzade'yi, Celil Memmedkuluzade'yi ve Sabir'i okusaydılar, bu dahilerin hep Türk olduklarını yazıp Türk oldukları ile övündüklerini bilirlerdi. Bunun gibi Rus köleliğinde olduklarından, Rusça eğitim gören Özbek, Türkmen, Kazak, Kırgız, Tatar gençleri de Türk olduklarına tam manasıyla inanmıyorlar ve bizim felaketimiz de buradan başlıyor. Moskova Ruslaştırma tohumunu öyle serpmiş ki, aynı Rus kafalılar bugün bizim istiklalimize karşı çıkıyor, gözünü Moskova'ya çevirip yeniden onlarla birleşmemiz için çalışıyorlar. Bunları anlıyorum. Defalarca size ve diğer Türkiyeli kardeşlerimize söylediğim gibi, bizim felaketimizin sebepleri açıktır. Peki size, tarih boyunca hiç köle olmamış (Allah hiçbir zaman göstermesin) Türkiye Türklerine ne oldu da, kendi kökünüzden, milli varlığınıza ayrı düştünüz? Siz bunun için hiçbir şekilde bahane gösteremezsiniz. Çünkü suç kendinizdedir. Bunu siz de itiraf ediyorsunuz: 'Kültürü ile barışık olmayan bir toplumuz. Hâlâ kendi kendimizle savaşmayı bir türlü bitiremedik.' Şimdi siz, bugün yabancı dille eğitimin, bir milleti nasıl rezil ettiğini bizim şahsımızda görüp, bizden ders almalı, yabancı dille eğitime karşı mücadele etmelisiniz. Burada büyük Atatürk'ün meşhur sözünü hatırlatmak yerinde olur: 'Milli benliğini bulamayan milletler, başka milletlere yem olurlar.' Kitabınızda haklı olarak 'çağdaş değişimi uygulamanın kurumsal yolunu, mümkün olduğunca kendi geçmişine yönelmede' görüyorsunuz. Çünkü ilerlemek için, geriye bakmak gerekir. Çok doğru olarak gösteriyorsunuz ki: 'Japonlar, kendi milli kültürlerine dayalı olarak kalkındılar ve milli kültürlerini, kalkınmalarının güç kaynağı olarak değerlendirdiler.' Evet, Japonlar, bilgisayar hazır olarak almadılar, kendileri kendi bilgisayarlarını yaptılar. Japonların otomobillerine dikkatle bakarsanız, insan gözlerine benzeyen önde yanan farların dış görünüşüne kadar otomobilin kendilerine benzediğini görürsünüz. Benim Türkiye'den istediğim şu: Türkiye kendine benzer kendi bilgisayarını, kendi otomobilini, kendi füzelerini yapsın. Batı'nın tekniğini olduğu gibi almasın. Bu, büyük bir milleti taklitçiliğe götürür. Tekrar eğitimin yabancılaştırılmasına dönelim. Sizin şu görüşünüze de kalbimle katılıyorum: 'Bilim ve teknik yöntemleri evrenseldir... Türkiye'nin de kendi bilim ve tekniğini geliştirmesi, kendi amaç ve gayelerinden

sapmaması gerekmektedir. Eğitimi başka dilde yaptırın, gençlerinin düşünme kabiliyetlerini her gün bu şekilde kirleten, her gün onlara sömürge evladı ruhu, acenta kafalılık ve aşağılık duygusu aşıl原因an bir ülke bunu yapamaz. Gereken yabancı diller, her yerde olduğu gibi ayrıca öğrenilebilir. Ama kendi dilini kaldırıp atmak, gafletlerin en büyüğüdür. Benim eserlerimi Rusça'ya çeviren Moskovalı şair Rimma Kazakova bir gün bana, 'Siz ana dili konusunda niye bu kadar çok yazıyorsunuz?' diye sordu. Ben, ona ana dilimizin eriyip yok olma tehlikesi içinde olduğunu söylediğim zaman beni anladı ve bu belanın sebebinin yabancı dildeki eğitim olduğunu belirtti ve 'Geçen asırda bu belaya bizim aydınlarımız da tutulmuş, L.Tolstoy ve K.D. Uşinski gibi yazarlarımız ve bilginlerimiz bu akına karşı çıkmışlar' diye ilave etti. Ertesi gün o,bana ünlü Rus eğitimcisi Uşinski'nin 'Ana Dili' adlı kitabını getirdi. Ben bütün gece o kitabı okuyup, bir milletin varlığı için ana dilinin ne kadar büyük bir öneme sahip olduğunu bir daha anladım. Sizin gibi Batılılaşma siyasetine uyan Rus aydınlarının, Rusya'da Fransız ve Alman mektepleri açıp evlatlarını yabancı okullara vermeyi kendilerine şeref saydıklarını bir kere daha gördüm. O zaman bu meselenin millet için tehlike olduğunu bilen büyük eğitimci Uşinski yazıyor: 'Ana dilinde bütün millet, onun varlığı, manevi dünyası zuhur ediyor. Vatanın seması, iklimi, havası, çölleri, dağ ve bozkırları, orman ve çayları, fırtına ve kasırgaları, halk ruhunun yaratıcılık kudreti ile ana dilinde fikirlere, şekillere ve seslere dönüşüyor. Halkın elinden her şeyini alırsanız o, onların hepsini geri getirebilir. Fakat onun elinden ana dilini alırsanız, hiçbir zaman onu bir daha oluşturamaz. Halk kendine yeni bir vatan da yapabilir. Ama ana dili yoksa, millet de yoktur; vatan da...' Bundan sonra bilgin, yabancı mekteplerde eğitim gören çocukları 'manevi özürlü' olarak adlandırır ve böylelerinin vatan ve millet için gerçek evlat olamayacağını, halkı anlayamayacağını, dille beraber eğitim gördüğü Fransız veya İngiliz karakterini yansıtacağını belirtiyor. Sonra da bu manevi özürlülerin herhangi bir idarede çalıştıkları zaman 'Yüzlerine ne kadar vatanperverlik maskesi taksalar bile yine de vatansız, zavallı bir adam olarak kalacaklarını' ilave ediyor. Bu bir millet için felaket değil mi? Bunun büyük felaket olduğunu gören Ermeni parlamentosu, 1996 yılında Ermeni çocukların Rus okullarında eğitim görmesini yasakladı. Sizin kitabınızdan da konuyla ilgili Fransa parlamentosunun 'Fransız dilinin kullanımına ilişkin 4 Ağustos 1994 tarihli bir yasa' kabul ettiğini öğrendim. Ben, böyle bir yasayı Türk Cumhuriyetleri'nden, aynı zamanda Türkiye ve Azerbaycan parlamentolarından da bekliyorum. Benim çok sevdiğim rahmetli Prof. Dr. Faruk Kadri Timurtaş'ın da bu konudaki fikirleri benimkiyle aynıdır: 'Dil meselesi, bir milli müdafaa meselesidir. Dilimizi korumak, vatani korumakla birdir. Çünkü dil de vatan kadar, tarih kadar azizdir. Dil de bayrak gibi, aile gibi mukaddesattandır. Belki hepsinin ifadesi, aksi onda olduğu için hepsinden önemlidir. Dil olmayınca, millet olmaz, milliyet olmaz. Milli kültürün baş unsuru dildir.' Aziz kardeşim Namık Kemal Bey, sizin kitabınızı okuyup bitirdikten sonra, kitabınızın son sayfasına şu sözleri yazdım: 'Türk olmak, doğmak kadar kolay. Ama bizim zamanımızda, gerçek anlamda bir Türk olmak, atalarımızın şerefli adlarına layık yaşamak çok zor!' Sözümün sonunda yüzümü büyük Türkiye'ye çevirerek diyorum: 'Ey şanlı tarihe sahip olan büyük Türkiye! Unutma ki, biz seni kendimiz için örnek biliyoruz. Bunun için de sınır sınıra yaşadığın büyük Türk dünyasını perişan etmeye, sana dikilen gözleri kapatmaya, sana beslenen ümitleri yok etmeye senin hakkın yok. Ortak atamız Bilge Kağan'ın sözlerini kulaklarına küpe yap: 'Ey Türk, silkin ve kendine dön!'

BAHTİYAR VAHABZADE

Kaynaklar:

www.sanatakademi.net

www.ogretmenlerforumu.com

www.aytendirier.com